

Čís. 12257.

Pojištěnec nemůže se na lékaři nemocenské pojišťovny domáhati náhrady nemocenského, které prý mu ušlo tím, že ho prohlásil za zdravého, ač ještě uzdraven nebyl, leč že by prokázal, že nesprávný posudek byl podán úmyslně.

(Rozh. ze dne 12. ledna 1933, Rv I 1678/31.)

Žalobce, pojištěnec okresní nemocenské pojišťovny, domáhal se na žalovaném vrchním lékaři náhrady nemocenského, jež prý mu ušlo tím, že ho žalovaný prohlásil za zdravého, ač ještě uzdraven nebyl. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic. Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Žalobce žádá náhradu nemocenského, které prý mu ušlo tím, že žalovaný ho prohlásil za zdravého, ač ještě uzdraven nebyl. Jak zjištěno, podal žalovaný jako kontrolující lékař okresní nemocenské pojišťovny posudek, že žalobcovo léčení jest ukončeno. Žalovaný jednal jako pomocník okresní nemocenské pojišťovny, jehož používala při plnění povinností náležejících jí proti pojištěncům podle § 95 čís. 2 zák. čís. 221/1924. Za porušení své služební povinnosti ručil žalovaný jen pojišťovně, nikoliv však přímo žalobci jako pojištěnci, poněvadž s ním nebyl v právním poměru. Přímo by ručil žalobci, kdyby se byl proti němu dopustil nedovoleného činu, t. j. jednání nebo opomenutí, které se přičií objektivnímu právu nebo speciální normě. Takovýmto činem není podání posudku, třebaš nesprávného, nemocenské pojišťovně, který měl býti podkladem pro její rozhodnutí o tom, má-li pojištěnci býti nadále nemocenské vypláceno, ano není tvrzeno, že nesprávný posudek byl podán úmyslně (§ 1295 druhý odstavec obč. zák.). O ustanovení § 1300 obč. zák. se žalobce nemůže opřít, poněvadž žalovaný mu nedal radu za odměnu, a, jak řečeno, není dolosní jednání ani tvrzeno. Bylo-li rozhodnutí okresní nemocenské pojišťovny následkem nesprávného posudku žalovaného nesprávné, příslušelo žalobci jen právo, brániti se proti němu zákonnými prostředky opravnými.

Čís. 12258.

Pracovní soudy (zákon ze dne 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n.).

Proti usnesení krajského soudu, jímž bylo rozhodnuto o rekursu z usnesení pracovního soudu o námitce jeho věcné nepřislušnosti, jest dovolací rekurs nepřipustný.

Podle druhé věty druhého odstavce § 36 zákona čís. 131/1931 sb. z. a n. jest rekurs k nejvyššímu soudu přípustný jen proti usnesením odvolacího soudu v pracovních sporech, vydaným za odvolacího řízení, a to jen za podmínek § 519 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 12. ledna 1933, R II 502/32.)